

Merenkululaitos

TIEDOTUSLEHTI NRO 1/12.1.1999

MERENKULKUMAKSUT 1999

Väylämaksulakia (1028/1980) on muutettu 23.10.1998 annetulla lailla (761/1998). Muutokset johtuvat muuttuneesta tullilainsäädännöstä ja koskevat eräitä maksun tekniseen kantoon liittyviä asioita. Väylämaksujen alennusta tai vapautusta koskevissa asioissa päätösvalta on siirretty liikenneministeriöltä Merenkululaitokselle.

Väylämaksuasetusta (1016/1983) on muutettu 23.12.1998 annetulla asetuksella (1146/1998). Muutokset ovat lähinnä teknisiä, eikä niihin sisälly väylämaksujen korotuksia.

Väylämaksulain ja -asetuksen muutokset tulivat voimaan 1.1.1999.

Oheisena ovat voimassa olevassa muodossaan:

- väylämaksulaki (1028/1980),
- väylämaksuasetus (1016/1983),
- asetus helpotuksista Saimaan kanavan ja vesistöalueen väylämaksuihin (203/1981),
- laki lästimaksusta (189/1936), sekä
- asetus lästimaksusta (468/1954).

Tiedotuslehdessä nro 12/1.5.1991 on julkaistu asetus kanavamaksuista (515/1991). Saimaan kanavan lupamaksuja on korotettu 1.7.1994 lukien asetuksella (508/1994).

Vuoden 1999 alusta voimaan tulleet luotsausmaksut on julkaistu tiedotuslehdessä nro 2/12.1.1999.

Oikeustoimiston päällikkö

Hannu Makkonen

Asiaa koskevat tiedustelut:

Oikeustoimisto

Tämä tiedotuslehti
korvaa tiedotuslehdet:

1/1.1.1993, 2/1.1.1996
ja 5/30.1.1998

Dnro 1/00/99
ISSN 1455-9048

VÄYLÄMAKSULAKI (30.12.1980/1028)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Merenkulussa käytettävien julkisten kulkuväylien ja vesiliikenteelle tarpeellisten turvalaitteiden rakentamisesta, ylläpidosta ja hoidosta sekä jäänmurtajien avustustoiminnasta valtiolle aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi kannetaan valtiolle väylämaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Luotsaustoiminnasta valtiolle aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi kannettavasta luotsausmaksusta ja merenkululaitoksen alusten suorittamasta hinauksesta perittävästä maksusta säädetään erikseen.

2 §. Väylämaksua on velvollinen suorittamaan jokainen, joka harjoittaa kauppamerenkulkua Suomen aluevesillä rekisteröidyllä suomalaisella aluksella taikka ulkomaalaisella aluksella.

Asetuksella säädetävinä talvikuukausina väylämaksua voidaan korottaa perimällä erityinen talvilisä.

Velvollisuutta suorittaa väylämaksua ei ole, milloin alus matkalla ulkomaisesta satamasta toiseen kulkee Suomen aluevesien kautta poikkeamatta Suomessa satamaan.

3 §. Väylämaksun suuruus säädetään asetuksella ottaen huomioon aluksen nettovetoisuus ja soveltuvuus talviliikenteeseen. Väylämaksulla katetaan 1 §:ssä tarkoitettujen merenkulussa käytettävien julkisten kulkuväylien ja vesiliikenteen turvalaitteiden rakentamisesta, ylläpidosta ja hoidosta sekä jäänmurtajien avustustoiminnasta aiheutuneet kustannukset. Jäänmurtajien avustustoiminnasta valtiolle aiheutuvista kustannuksista voidaan kuitenkin osa jättää huomioon ottamatta yksityiskohtaisia maksuperusteita ja maksuja asetuksella säädettyinä.

Aluksen nettovetoisuuden ja talviliikenteeseen soveltuvuuden lisäksi voidaan väylämaksun suuruutta määrittäessä ottaa huomioon muitakin aluksen rakenteeseen ja liikennöintiin vaikuttavia tekijöitä.

Väylämaksu voidaan suorittaa erikseen kultakin matkalta, kuukaudelta tai kalenterivuodelta.

4 §. Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava alusilmoitus sekä muut asetuksessa tarkemmin mainittavat tiedot ja asiakirjat siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tulokset tapahtuu. (23.10.1998/761)

Kotimaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava vastaavat tiedot aluksen kotipaikkaa lähinnä olevaan tullitoimipaikkaan. Tiedot on annettava kunakin vuonna vuosimaksun suorittamista varten maaliskuun loppuun mennessä tai, jos alus ei ole silloin liikenteessä, välittömästi aluksen aloittaessa liikenteen. Kuukausimaksua varten ilmoitus on tehtävä vastaavasti välittömästi aluksen lähtiessä matkaan.

5 §. Väylämaksusta vapautettuja ovat alukset:

- 1) joita käytetään yksinomaan sisävesiliikenteessä;
- 2) jotka valtio omistaa ja joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin; (23.10.1998/761)
- 3) jotka pakottavista syistä tai ainoastaan saadakseen määräyksiä jatkettavaa matkaa varten tai kuntoonpanoa taikka sen tarpeellisuuden tutkimista varten poikkeavat Suomen satamaan jättämättä taikka ottamatta lastia tai matkustajia; tai
- 4) jotka ovat suorittaneet asetuksessa tarkemmin säädettyä määrän matkoja, joista on kertynyt sanottuja matkoja vastaava väylämaksumäärä.

Toiseen kertaan suoritettavasta väylämaksusta vapautettuja ovat myös alukset, jotka yhden ja saman matkan aikana poikkeavat Suomessa tapahtuvien lastausten välillä täydentämään lastia lastaus- tai ahtausteknisistä syistä ulkomaan satamassa.

6 §. (23.10.1998/761) Merenkululaitos voi asetuksella säädettävillä perusteilla yksittäistapauksessa myöntää alennuksen väylämaksuun tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta taikka määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin. Asianomainen ministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Edellä 1 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

7 §. Maksun suorittamisesta vastaa aluksen omistaja. Sama vastuu on myös sillä, joka omistajan puolesta ilmoittaa aluksen tuloksettettäväksi. (23.10.1998/761)

Maksuvelvollisella, joka ei asu Suomessa, sekä ulkomaisella maksuvelvollisella tulee olla piiritullikamarin hyväksymä Suomessa asuva edustaja, joka on vastuussa tämän lain mukaan maksuvelvolliselle johtuvista velvoitteista ja seuraamuksista.

8 §. (23.10.1998/761) Tullilaitos huolehtii väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevan on annettava maksun määräämiseksi tarvittavat tiedot 4 §:n mukaisesti. Kirjallisen ilmoituksen asemesta voidaan tiedot antaa myös elektronisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn sopivassa muodossa.

Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksun maksamiseen liittyvästä menettelystä.

9 §. (23.10.1998/761) Merenkululaitoksen on toimitettava tullilaitokselle tämän lain soveltamisessa tarvittavaa aineistoa, selvityksiä ja lausuntoja sekä annettava tarvittaessa muutakin virka-apua.

10 §. (23.10.1998/761) Väylämaksun maksamiseen, maksamisen viivästysseuraamuksiin, perimiseen ulosottoin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa muuta säädetä, mitä tullista tullilain (1466/1994) 29 ja 30 §:ssä säädetään.

11 §. (23.10.1998/761) Jos väylämaksu laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen vuoksi, että tulliviranomainen ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, piiritullikamarin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä (*oikaisu maksunsaajan hyväksi*).

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

11 a §. (23.10.1998/761) Jos piiritullikamari oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, piiritullikamarin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu (*oikaisu maksuvelvollisen hyväksi*).

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

11 b §. (23.10.1998/761) Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa taikka antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, tai väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, piiritullikamarin on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi (*jälkimaksatus*).

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

11 c §. (23.10.1998/761) Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen jälkimaksatusta on väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

11 d §. (23.10.1998/761) Väylämaksua voidaan korottaa (*maksunkorotus*):

1) jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, enintään 30 prosentilla; taikka

2) jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan tai jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten tai muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi voinut jäädä maksua määräämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

11 e §. (23.10.1998/761) Jos 11 d §:n 1 momentissa tarkoitettu menettely koskee toimenpidettä, jossa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos maksun määrä on vähäinen, eikä maksunkorotusta ole määrätty, voidaan kantaa *virhemaksua* vähintään 50 markkaa ja enintään 15 000 markkaa.

11 f §. (23.10.1998/761) Joka laiminlyö tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoitus- tai muun velvollisuuden tai muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *väylämaksurikkomuksesta* sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen.

11 g §. (23.10.1998/761) Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan taikka muuhun tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta, jollei tässä laissa toisin säädetä, noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaissa säädetään.

12 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Tässä laissa tarkoitetun maksun kantamisesta Saimaan kanavalla säädetään asetuksella.

13 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1981.

Tällä lailla kumotaan majakkamaksun suorittamisesta 19 päivänä elokuuta 1921 annettu laki (196/21) ja jäämaksun suorittamisesta talvisaikaisesta kauppamerenkulusta 23 päivänä joulukuuta 1920 annettu laki (324/20) sekä merenkulkumaksujen perimisestä suojakansialuksista eräissä tapauksissa 25 päivänä lokakuuta 1963 annettu asetus (463/63).

VÄYLÄMAKSUASETUS (16.12.1983/1016)

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 30 päivänä joulukuuta 1980 annetun väylämaksulain (1028/80) 2, 3, 6 ja 12 §:n nojalla:

1 §. Kotimaanliikenteen väylämaksu suoritetaan vuosimaksuna kalenterivuositain. Maksu lasketaan siten, että maksuysikkö, 34 markkaa 50 penniä, kerrotaan aluksen nettovetoisuutta osoittavalla luvulla. Alus, jonka nettovetoisuutta osoittava luku on alle 1 000, maksaa kuitenkin vain puolet edellä mainitusta maksusta. (19.12.1997/1252)

Matkaa suomalaisesta satamasta toiseen pidetään kotimaanliikenteenä, jollei sen kestäessä poiketa ulkomaiseen satamaan lastaamista tai purkamista taikka matkustajain ottamista tai jättämistä varten.

2 §. Ulkomaanliikenteen väylämaksu suoritetaan kertamaksuna aluksen saapuessa ulkomailta. Kertamaksu määräytyy aluksen jäämaksuluokan ja nettovetoisuuden perusteella allaolevan taulukon mukaisesti. Kertamaksua ei kuitenkaan kanneta siltä osin kuin kertamaksu ylittää 648 900 markkaa. (19.12.1997/1252)

Ulkomaanliikenteen kertamaksun perusmaksut (pm) ja maksuysiköt (my):

Aluksen nettovetoisuutta osoittava luku

Jäämaksuluokka	alle 2000	2000 - 9999		10000 tai isompi	
	my	pm	my	pm	my
I A Super	10,00	20 000	8,50	88 000	7,50
I A	20,00	40 000	17,00	176 000	15,00
I B	33,60	67 200	28,60	296 000	25,20
I C	44,90	89 800	38,20	395 400	33,70
II	50,50	101 000	42,90	444 200	37,90
III	56,10	112 200	47,70	493 800	42,10

pm = maksu nettovetoisuutta osoittavan luvun alarajan kohdalla

my = maksu nettovetoisuutta osoittavan luvun yksiköltä, joka ylittää alarajan (19.12.1997/1252)

Koneettoman aluksen kertamaksun maksuysikkö on puolet jäämaksuluokan III kertamaksun maksuysiköistä. (15.12.1989/1160)

4 mom. on kumottu A:lla 15.11.1985/861.

3 § on kumottu A:lla 29.12.1994/1509.

4 §. (29.12.1994/1509) Jos alus, josta on suoritettu kotimaanliikenteen väylämaksu, saapuu saman kalenterivuoden aikana ulkomailta, kannetaan alukselta puolet 2 §:n 1 ja 2 momentissa säädetystä kertamaksusta.

5 §. Väylämaksu kannetaan aluksen mittakirjassa tai kansallisuustodistuksessa mainitun nettovetoisuuden sekä aluksen jäämaksuluokkatodistuksen perusteella.

Ulkomaisesta aluksesta, jolle ei ole annettu suomalaista mittakirjaa tai jonka mittakirjaa tai kansallisuustodistusta ei Suomessa tunnusteta, kannetaan väylämaksu suomalaisen aluksen-mittaajan aluksen vetoisuudesta antaman todistuksen perusteella. Jollei mittakirjassa

ilmoitettu vetoisuus vastaa aluksen todellista vetoisuutta tai jollei alus ole oikeutettu kansainvälisten mittaussääntöjen mukaan käyttämään kansainvälisessä mittakirjassa ilmoitettua vetoisuutta, merenkululaitos voi vahvistaa alukselle väylämaksun perusteeksi vetoisuuden, joka vastaa alukselle kansainvälisten mittaussääntöjen mukaan vahvistettavaa vetoisuutta. (23.12.1998/1146)

Jos aluksella on kaksi mittakirjaa, väylämaksu kannetaan sen mittakirjassa mainitun vetoisuuden mukaan, joka kulloinkin on voimassa aluksen lastiin nähden. Kotimaanliikenteen vuosimaksu kannetaan kuitenkin aina suuremman vetoisuuden mukaan.

Jos aluksen mittakirjassa on useampia vetoisuuksia, merenkululaitos määrää, minkä vetoisuuden mukaan aluksen väylämaksu kannetaan. (23.12.1998/1146)

6 §. Väylämaksua suoritettaessa on esitettävä aluksen mittakirja tai muu aluksen vetoisuutta osoittava todistus sekä tullitoimipaikan mahdollisesti vaatima muu todistus.

Ulkomaanliikenteen väylämaksua suoritettaessa on annettava lisäksi jäämaksuluokkatodistus ja alusilmoitus.

7 §. Jos aluksesta ei voida esittää jäämaksuluokkatodistusta, kannetaan kertamaksu jäämaksuluokan III mukaisesti.

Mikäli aluksen jäämaksuluokkatodistuksen luokka on parempi kuin aluksen ominaisuudet edellyttävät ja tämä johtuu siitä, että aluksesta on annettu virheellisiä tietoja jäämaksuluokan määrittämistä varten tai että aluksen jäämaksuluokan määrittämisen perusteena olevien tietojen muuttumisesta ei ole ilmoitettu merenkuluviranomaisille, kannetaan väylämaksu III jäämaksuluokan mukaisesti siltä ajalta, jona aluksen jäämaksuluokka on ollut virheellinen. (30.12.1992/1631)

8 §. Kun vähintään 120 matkustajalle rekisteröidystä matkustaja-aluksesta on suoritettu väylämaksua 32 kerralta ja muusta aluksesta 10 kerralta, on alus vapautettu saman kalenterivuoden aikana enemmistä kertamaksuista. (29.12.1994/1509)

Edellä 1 momentissa tarkoitetut maksut voidaan maksaa etukäteen yhdellä kertaa.

Tullitoimipaikan on annettava maksuvapautustodistus, jos 1 momentissa tarkoitetut maksut on todistettavasti suoritettu. Jos aluksella on kaksi mittakirjaa, on maksuvapautustodistuksen antamisen edellytyksenä kuitenkin, että 1 momentissa tarkoitetut maksut suoritetaan etukäteen maksettaessa suuremman vetoisuuden mukaan.

9 §. Maksuvapautustodistus on väylämaksuvapautuksen saamiseksi esitettävä aluksen tuloksetyistä tehtäessä. (29.12.1994/1509)

Jos aluksesta on suoritettu väylämaksua enemmän kuin 8 §:n mukaan on maksettava, maksuvapautustodistuksen antanut tullitoimipaikka palauttaa hakemuksesta liikaa kannetun maksun. Palautusta on haettava maksuvapautustodistuksen antaneelta tullitoimipaikalta vuoden kuluessa maksun suorittamisesta. (15.11.1985/861)

10 §. Merenkululaitos voi kirjallisesta hakemuksesta yksittäistapauksessa myöntää alennuksen tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta ja määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin, jos (23.12.1998/1146):

1) matkailun tai rannikkoliikenteen edistämiseen liittyvät näkökohdat taikka Suomen ulkomaankaupan edistämiseen liittyvät painavat syyt sitä vaativat; tai

2) maksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisesti kohtuutonta.

2 momentti on kumottu A:lla 23.12.1998/1146.

11 §. Väylämaksun määrittämistä varten alukset luetaan jäämaksuluokkiin seuraavasti:

1) erikoisjäämaksuluokkaan (jäämaksuluokka 1 A Super) alus, jonka rakenteen lujuus aluksen jäissäkulkukyvyn tärkeimmissä kohdissa olennaisesti ylittää jäämaksuluokan 1 A vaatimukset ja joka myös muotonsa ja konetehonsa puolesta pystyy kulkemaan vaikeissa jääolosuhteissa;

2) jäämaksuluokkaan 1 A, 1 B ja 1 C jäävahvistuksen ja konetehon mukaan alus, joka täyttää säädetyt talviliikennevaatimukset ja on vahvistettu jäissä kulkua varten;

3) jäämaksuluokkaan II alus, joka täyttää säädetyt talviliikennevaatimukset, mutta ei ole vahvistettu jäissä kulkua varten; sekä

4) jäämaksuluokkaan III alus, joka ei täytä säädettyjä talviliikennevaatimuksia.

Merenkulkulaitos päättää aluksen määrittämisestä jäämaksuluokkaan ja antaa tarkemmat määräykset jäämaksuluokista. (23.12.1998/1146)

12 §. Kuitit väylämaksujen suorittamisesta ja maksuvapautustodistus on vaadittaessa esitettävä tulli- ja merenkulkuviranomaisille.

13 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984 ja sitä sovelletaan sanottuna päivänä ja sen jälkeen tapahtuvaan liikenteeseen.

Tällä asetuksella kumotaan 13 päivänä helmikuuta 1981 annettu väylämaksuasetus (121/81) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

ASETUS
HELPOTUKSISTA SAIMAAN KANAVAN JA VESISTÖALUEEN
VÄYLÄMAKSUIHIN (13.3.1981/203)

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 § on kumottu A:lla 23.12.1992/1509.

2 §. (29.12.1994/1510) Väylämaksulain (1028/80) mukaista väylämaksua ei peritä alukselta, laitteelta tai lautalta sen saapuessa Suomeen Saimaan kanavan kautta ja lähtiessä Suomesta poikkeamatta Suomen rannikon satamaan.

Edellä 1 momentissa mainitulta alukselta, laitteelta tai lautalta peritään Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä puolet väylämaksulain mukaan määräytyvästä väylämaksusta sekä silloin, kun alus samalla tuo ulkomailta lastia Suomen rannikon satamaan, että silloin, kun alus vie lastia ulkomaille Suomen rannikon satamasta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1981 ja sillä kumotaan 10 päivänä joulukuuta 1971 annettu asetus helpotuksesta Saimaan kanavan ja vesistöalueen luotsaus- ja majakkamaksuihin (850/71) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä 2 päivänä joulukuuta 1977 annettu asetus Saimaan kanavan kautta liikennöivien alusten jäämaksujen poistamisesta (869/77).

Asetuksen nimi muutettu A:lla 23.12.1992/1509.

LAKI
LÄSTIMAKSUSTA (8.5.1936/189)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 §. (14.12.1990/1140) Jokaisesta suomalaisesta rekisterivelvollisesta aluksesta, jota käytetään kauppamerenkulkuun ulkomaan liikenteessä, niin myös ulkomaisesta aluksesta, jolla harjoitetaan kauppamerenkulkua Suomeen, on suoritettava kalenterivuositain lästimaksu, joka on 60 penniä kerrottuna aluksen nettovetoisuutta osoittavalla kokonaisluvulla.

2 §. (30.12.1980/1106) Milloin lästimaksu on peritty sen vetoisuuden mukaan, joka aluksella on avoimin suojakansin, ja alus sen jälkeen samalla matkalla tai myöhemmin samana vuonna selvitetään ulkomaanliikenteessä suljetuin suojakansin, on lästimaksua perittävä lisää vetoisuuden lisäystä vastaava määrä.

3 §. (12.11.1954/410) Lästimaksuina suoritettut varat käytetään ammatissaan toimivien merimiesten hyväksi tapahtuvaa huoltotoimintaa varten sekä meripelastustoiminnan edistämiseksi. Tulo- ja menoarvioon otetaan arviomääräraha lästimaksuista suoritettavia avustuksia varten.

3 a §. (12.11.1954/410) Tulo- ja menoarvion ulkopuolella oleva lästimaksurahasto lakkautetaan ja sen varat siirretään valtiovarastoon.

4 §. (12.11.1954/410) Tarkemmat määräykset lästimaksun kantamisesta sekä lästimaksuna suoritettujen varojen jakamisesta annetaan asetuksella.

Ensimmäisenä vuonna sen jälkeen, kun tämä laki on tullut voimaan, tulo- ja menoarvioon 3 §:n mukaan otettava arviomäärärahaa lisätään lästimaksurahastossa sen lakatessa olevia varoja vastaavalla määrällä.

5 §. Tämän lain kautta kumotaan 15 päivänä huhtikuuta 1921 annettu laki lästimaksun suorittamisesta.

Suorittamatta olevat erät ennen tämän lain voimaantulemista maksettaviksi käyneistä lästimaksuista on kuitenkin säädetyssä järjestyksessä Merimieseläkelaitoksen hyväksi perittävä ja eläkelaitokselle tilitettävä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

ASETUS
LÄSTIMAKSUSTA (17.12.1954/468)

Kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä säädetään lästimaksusta 12 päivänä marraskuuta 1954 annetun lain (410/54) 4 §:n nojalla seuraavaa:

(Huom. Johtolauseessa tarkoitetaan lästimaksusta annetun lain muuttamista koskevaa lakia.)

1 §. Lästimaksun kantaa tullitoimisto, kun alus ensimmäisen kerran kalenterivuotena tulo- tai menoselvitetään ulkomaan liikenteessä.

Maksu on suoritettava samalla kertaa kuin tullitoimiston aluksesta kannettavat muut maksut.

2 §. Lästimaksun suorittamisesta on vapautettu alus, joka pakosta, riisuttavaksi tahi ainoastaan matkamääräyksiä saadakseen taikka korjaamista varten tai sen tarpeellisuutta tutkituttaakseen poikkeaa Suomen satamaan purkamatta siellä muuta lastia kuin sen, jonka se jälleen lastaa, tai ottamatta muuta tavaraa kuin muonavaroja, polttoainetta tahi laivatarvikkeita omaa tarvettaan varten.

3 §. Tullihallituksen tulee kuukausittain valtiokonttorille ilmoittaa, kuinka paljon edellisen kuukauden aikana on kannettu lästimaksua, sekä hyvittää valtiokonttoria läheteiden tilissä vastaavalla rahamäärällä.

4 §. (23.12.1987/1151) Merenkulkuhallituksen asiana on harkintansa mukaan jakaa avustuksina tulo- ja menoarviossa lästimaksuista suoritettavia valtionavustuksia varten osoitettu arviomääräraha.

Lästimaksuista suoritettavaa avustusta haetaan kirjallisesti merenkulkuhallitukselta, joka myös antaa tarkemmat ohjeet hakumenettelystä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955 ja sillä kumotaan lästimaksun kantamisesta sekä lästimaksurahastosta 8 päivänä toukokuuta 1936 annettu asetus (190/36).